

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 30 marca 2006 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 23 marca 2006 r. ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

- w art. 1 w pkt 4, w art. 19² ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Zawodową odsprzedażą w rozumieniu art. 19 ust. 1 i art. 19¹ jest sprzedaż dokonywana w ramach prowadzonej działalności przez sprzedawcę zajmującego się zawodowo handlem dziełami sztuki lub rękopisami utworów literackich i muzycznych."

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 30 marca 2006 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz wprowadził do niej jedną poprawkę.

Poprawka Senatu zmierza do wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych, które mogą zaistnieć w związku ze sformułowaną w art. 19² ust. 2 definicją "zawodowej odsprzedaży". Zaproponowane przez Senat brzmienie przepisu uwzględnia definicję pojęcia "odsprzedaż" (art. 19² ust. 1) oraz katalog podmiotów zobowiązanych do zapłaty wynagrodzenia twórcy określony w art. 19³ ust. 1.

W związku z tym, że definicja "odsprzedaży" w sposób niebudzący wątpliwości wskazuje, że czynność odsprzedaży następuje w drodze umowy sprzedaży, w definicji "zawodowej odsprzedaży" zastąpiono niedookreślony zwrot "czynności o charakterze odsprzedaży" precyzyjną nazwą czynności prawnej – "sprzedaż". Ponadto wyeliminowano z definicji zbędny katalog podmiotów, które w jej rozumieniu wykonują czynności zawodowej odsprzedaży. Kodeks cywilny wskazuje jasno kto jest stroną umowy sprzedaży – sprzedający i kupujący. Stroną umowy sprzedaży nie jest więc ani pośrednik (chyba że występuje w roli sprzedawcy albo kupującego) ani żaden inny podmiot. Senat uznał, że istotą definicji jest wskazanie, że zawodową odsprzedażą jest odsprzedaż dokonywana przez sprzedawcę zajmującego się zawodowo handlem dziełami sztuki lub rękopisami utworów. Pozostawienie skreślanego katalogu podmiotów mogłoby sugerować, że każda ze stron umowy musi zawodowo zajmować się handlem dziełami sztuki, ewentualnie że przynajmniej jedna ze stron musi taką działalność prowadzić zawodowo (a więc niekoniecznie musiałby być to sprzedawca). Ponadto w katalogu tym pojawiła się niedookreślona kategoria podmiotów – "inne podmioty". Mając na uwadze polski system prawa trudno sobie wyobrazić jakiego podmiotu ten przepis dotyczy skoro nie jest to ani sprzedawca, ani kupujący. Proponowana poprawka rozwiewa w tym zakresie wątpliwości interpretacyjne.

Poprawne sformułowanie definicji z jednej strony właściwie realizuje intencję ustawodawcy, z drugiej zaś jest konieczne z punktu widzenia adresatów norm prawnych, a więc podmiotów zobowiązanych do zapłaty wynagrodzenia oraz uprawnionych do jego otrzymania. Jest to szczególnie ważne, jeśli weźmiemy pod uwagę, że w nowym stanie prawnym twórcy będą dochodzić swojego wynagrodzenia osobiście, a nie przy współdziałaniu organizacji zbiorowego zarządzania.

Poprawkę uzasadnia również charakter zmienianego przepisu. Definicje ze swej istoty powinny być precyzyjne, jednoznaczne, zupełne, niepozostawiające swobody interpretacyjnej oraz czytelne i zrozumiałe dla adresatów przepisów.